

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2020. gada 21. jūlijā – Nīderlande/Komisija**(Lieta T-469/20)**

(2020/C 348/31)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. Bulterman, J. Langer un M. de Ree)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 12. maija lēmumu C(2020) final 2998 par valsts atbalstu SA.54537 (2020/NN) – Nīderlande, ogļu aizliegums elektroenerģijas ražošanai Nīderlandē;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar pieciem pamatiem:

1. Kļūdaina LESD 107. panta pirmās daļas piemērošana, jo Komisija esot pieņēmusi, ka *Vattenfall* esot piešķirta priekšrocība.
2. Kļūdaina LESD 107. panta pirmās daļas piemērošana, jo Komisija esot vadījusies no kļūdainas pierādījumu sadales.
3. LESD 296. pantā noteiktā pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo Komisija neesot ne pamatojusi, kāpēc kompensācijas prasības pastāvēšana esot apšaubāma, ne konstatējusi, cik liela ir no *Vattenfall* saņemtā pārmērīgā kompensācija, un lēmums esot iekšēji pretrunīgs.
4. LESD 107. panta trešās daļas pārkāpums, jo Komisija esot atzinusi *Vattenfall* piešķirto kompensāciju par saderīgu ar iekšējo tirgu, kaut arī tai nav tādu tiesību.
5. Tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo Komisija neesot konstatējusi, vai *Vattenfall* piešķirtā kompensācija ir jāuzskata par valsts atbalstu LESD 107. panta pirmās daļas izpratnē.

Prasība, kas celta 2020. gada 27. jūlijā – LG u.c./Komisija**(Lieta T-482/20)**

(2020/C 348/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: LG un pieci citi prasītāji (pārstāvji: A. Sigal un M. Teder, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt atbilstoši LESD 263. pantam Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) klusējot izteikto 2020. gada 26. maija lēmumu, ar ko tika noraidīts prasītāju pieteikums par advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti attiecībā uz saziņu starp prasītājiem un viņu advokātu, ja vien prasītāji neizskaidro šādas konfidencialās saziņas kontekstu un saturu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāju tiesības uz advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti ir Savienības tiesībās paredzētas – lai arī nerakstītas –, pamattiesības, kā tas ir atzīts Tiesas judikatūrā. Prasītāji norāda, ka šo tiesību īstenošana nevar būt atkarīga no tā, vai prasītāji pierāda, ka starp šo saziņu un pašu izmeklēšanu, saistībā ar kuru ir jāievēro konfidencialitāte, pastāv būtiska saikne; tas atņemtu advokāta un klienta saziņas konfidencialitātei jēgu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka tiesības uz advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti atsevišķi izriet gan no ECPAK, gan no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”), it īpaši no tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību saskaņā ar ECPAK 8. pantu (Hartas 7. pants) un tiesībām uz aizstāvību saskaņā ar ECPAK 6. pantu (Hartas 47. pants). Prasītāji apgalvo, ka advokāta un klienta saziņas konfidencialitātes aizsardzība neesot atkarīga no attiecīgās saziņas mērķa un satura, bet gan vienīgi no saziņā iesaistīto dalībnieku identitātes.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pat ja tiesības uz advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti saskaņā ar ECPAK un Hartu var tikt ierobežotas ar vispārējo interešu mērķi, šādiem ierobežojumiem ir jābūt paredzētiem tiesību aktos. Prasītāji apgalvo, ka šie ierobežojumi nevar tikt pamatoti ar administratīvās iestādes diskrecionāru lēmumu.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. augustā – LP/Parlaments

(Lieta T-519/20)

(2020/C 348/33)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: LP (pārstāvji: J. Bosquet un G. Op de Beeck, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2019. gada 22. oktobra lēmumu par atteikumu pieņemt viņu darbā kā Eiropas Parlamenta akreditēto parlamentāro asistentu (pirmais apstrīdētais lēmums);
- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2020. gada 14. maija lēmumu noraidīt sūdzību, ko prasītājs iesniedza par apstrīdēto lēmumu atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam (otrais apstrīdētais lēmums);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.